

Rondzendbrief 4

November 2008

...Maar eerst voor 2,5 week naar Nederland! Dit was de laatste zin van de derde nieuwsbrief en we gaan verder waar we gebleven zijn in deze vierde nieuwsbrief. Met o.a.: Het laatste nieuws, situatie in het werkveld, persoonlijke situatie, gebedspunten en een terugblik op de afgelopen maanden.

Nederland

5 september zijn we naar Nederland gevlogen. In de ochtend liepen we nog door Tirgu Mures en was het rond de 30 graden. 's Avonds rond een uur of 20.00 dook het vliegtuig door de wolken en sloeg de regen tegen het raampje. *Welcome back*. De familie stond al op ons te wachten en op weg naar Krimpen hebben we eerst een patatje pinda/mayo en een paar kroketten besteld. *Welcome back*. De dagen na aankomst ging de zon steeds meer schijnen. De mooiste dag was 10 september, de dag dat Jaap en Elisabeth trouwden (*foto*). De reden van ons bezoek

aan Nederland was de bruiloft. Uiteraard zijn we ook bij veel familie en vrienden op bezoek geweest. Zaterdag 13 september hebben we oliebolletjes gebakken. Dit gebeurt jaarlijks op monumentendag bij de dorpskerk in Capelle aan den IJssel. Een deel van de opbrengst is voor Stichting Coming Home!. Zaterdag 20 september was de opening van het (jeugdwerk)seizoen in onze kerkelijke gemeente. Dit seizoen wordt er geld ingezameld voor het werk van Stichting Coming Home! en voor de kosten van ons verblijf in Roemenie. Daarom hebben wij ons kort gepresenteerd.

Vaak hebben wij de vraag gekregen: "waar voel je je thuis". Toen we aankwamen in Nederland voelde dat als thuis, maar toen we weer terug waren in ons huis in Tirgu Mures voelden we ons ook weer thuis. Dus op beide plaatsen voelen we ons thuis.

" Gebedspunten "

- Dat wij met het team sterk kunnen blijven in de geestelijke strijd die wordt gevoerd en dat wij mogen herkennen wat wel en niet van God is.
- Dat wij onze talenten mogen gebruiken in Zijn Koninkrijk en dat God voor ons deuren opent om zijn Liefde door te geven.
- Dat de Nederlandse groep die in november hierheen komt een veilige reis heeft en iets kan betekenen voor de kinderen en hun ouders.
- **Dank** Hem dat we een goede tijd in Nederland hebben gehad en dat we ons in Nederland en in Roemenie thuis voelen.

Terug in Roemenie

Weer 'thuis' konden we de draad redelijk snel weer oppakken. Veel teamleden waren nog op vakantie of hadden speciaal verlof. Zo zijn Samuel & Eveline voor drie maanden terug naar Zwitserland omdat ze hun eerste kindje verwachten. Eveline is 12 november uitgerekend. Anne Ruth ging voor vakantie terug naar Zwitserland. Na een bezoek aan de dokter moest ze een operatie ondergaan. Echter kon ze niet geopereerd worden omdat haar bloed niet in orde was. Het gaat nu gelukkig beter en binnenkort wordt ze geopereerd. Ook Hanspeter en Rozi zijn voor enkele weken naar Zwitserland geweest.

Door de afwezigheid van teamleden moesten we taken overnemen en op andere programma's bijspringen. Debora heeft enkele programma's geleid bij de allerkleinsten. Daan is mee geweest naar een huiskerk in één van de wijken. Tijdens onze afwezigheid is een klein lokaaltje omgebouwd tot een kantoor. Daan heeft in de afgelopen weken dit kantoor ingericht met computers. Op deze computers heeft hij nieuwe

software geïnstalleerd en ook het netwerk moest worden uitgebreid. Daarnaast is Daan begonnen met maken van Engelse lessen voor het jongensprogramma.

Hanspeter & Rozi gaan trouwen

Eerder in deze brief schreven we al dat Hanspeter en Rozi naar Zwitserland waren. Dit had een mooie reden. Ze gaan trouwen. Onze teamleider Hanspeter is een Zwitser en Rozi is een Roemeense. Vanaf het begin van dit project werken ze al samen en nu hebben ze besloten om op 9 mei te gaan trouwen.

Zondag

Sinds deze maand gaan we op zondag naar een Engelse dienst. Het is niet echt een officiële kerkdienst. Ze noemen het 'English Worship Service'. We kwamen iemand tegen die we kenden van vorige reizen en zij had ons uitgenodigd. We komen bij elkaar in een oude (15e eeuw) Hongaars hervormde kerk in de citadel van Tirgu Mures (*foto*). Tijdens de bijeenkomst zingen we met elkaar en iemand houdt een overdenking. Met de mensen die komen klikt het ook goed. Op een vrijdagavond zijn we op visite geweest bij een Amerikaans echtpaar. Het is voor ons goed om mensen te ontmoeten die niets te maken hebben met ons team of werk. Ook de kerkelijke achtergrond van deze mensen (Hungarian Reformed en Presbyteriaans) komt meer overeen met wat wij 'gewend' zijn.

Geestelijke strijd

Waar Gods Koninkrijk wordt gebouwd daar probeert de duivel het net zo hard weer af te breken. We kunnen hier goed merken dat er een strijd gaande is tussen de machten in de lucht. Het werk richt zich op bepaalde wijken en gemeenschappen. U moet zich voorstellen dat er in een (vervallen) flatgebouw een kleine honderd mensen wonen die een leefgemeenschap op zich zijn. Iedereen kent elkaar en er is een hoge sociale druk. Tijdens de zomerkampen mochten we zien dat veel mensen door God waren aangeraakt en dat ze Hem wilden volgen. Maar als de families eenmaal thuis zijn is het geloven zo moeilijk. De krachten in een gemeenschap zo sterk dat men geneigd is om terug te vallen in de oude patronen. Voor onze teamleden is het moeilijk om door deze krachten heen te breken en de mensen echt te

veranderen. Dit werkt ook door in de motivatie van ons en onze teamleden. Dan denk je waar doe ik het allemaal voor, het heeft geen zin en helpt God ons wel. Gelukkig praten we als team hier veel over en mogen we elkaar bemoedigen. Laatst hebben we allemaal een dag gevast. Om te bidden en dicht bij God te komen en zo te vragen om Zijn kracht.

Veel mensen hebben financiële problemen. In het verleden betaalde ICA weleens de schulden van zo iemand of ze gaven een soort lening. De problemen waren dan even opgelost. Maar een tijd later stond de persoon weer bij ICA op de stoep met nieuwe problemen en het blijft niet bij één geval. Voor ons is het moeilijk om een juiste manier te vinden om hen te helpen. Je wil geen onderscheid maken tussen de families. Het is ook niet de bedoeling dat mensen denken... *"O... ik kom geld tekort dan gaan we toch naar ICA."* Het is de bedoeling dat mensen zelf leren met geld om te gaan. Het eerste doel van ICA is om de mensen bij God te brengen. Het gevaar is dat mensen gaan geloven en naar de bijeenkomsten komen omdat ze dan financieel geholpen worden. Het gaat echter wel over gezinnen met kleine kinderen en we willen ook niet dat die uit hun huis gezet worden. Menselijk gezien zijn deze problemen bijna niet op te lossen. God belooft als we bidden om wijsheid dat Hij die zal geven... (*Jak 1:5*)

Gelukkig gebeuren er ook mooie dingen. Zo gaan twee teamleden (Atilla en Irenke) iedere donderdagavond naar een zigeunerwijk om daar een huiskerkdienst te houden. In het begin was het moeilijk contact krijgen en konden ze niet echt een huis vinden waar ze de avond konden houden.

Enkele weken geleden werden ze uitgenodigd bij mensen die het heel serieus namen. De vloeren werden aangeveegd, alle religieuze (orthodoxe) schilderijen van de muur gehaald. De mensen trokken hun netste kleren aan want ze gingen naar de kerk. Eén van de mensen ging verhuizen. Bij deze zigeuners is het de gewoonte dat dan de orthodoxe priester komt om het huis in te wijden en de eventuele vloeken te verbreken. Maar voor deze man hoefde er geen priester te komen. Hij nam Atilla en Irenke mee naar zijn huis en zei: "Als jullie voor mij bidden en de vloeken verbreken dan kan ik er gaan wonen".

Kinderprogramma (door Debora)

Het gaat goed met het kinderprogramma. Hoewel er aan het begin van het seizoen niet zoveel kinderen

kwamen in onze groep (tussen de 8 en 12), is dit gestegen naar de ruim 20 kinderen. Maar laten we eerlijk zijn, het gaat natuurlijk niet om de kwantiteit, maar om de kwaliteit. Het is geweldig om de kinderen het evangelie te mogen vertellen. Ze zijn enthousiast als ze vragen moeten beantwoorden over het Bijbelverhaal wat is verteld. In de kleine ruimte die wij gebruiken voor onze groep is het nog wel eens lastig om al die kinderen een plek te geven. In het begin zorgde dat voor getrek en geduw. Het vaste groepje dat komt wordt steeds groter en dat is goed om te zien. Om de groepssfeer erin te houden kunnen de kinderen iedere clubmiddag iets winnen. Laatst gebeurde het dat de jongens hadden gewonnen. Zij kregen een grote sticker en de meiden een kleine sticker. Daar waren ze het natuurlijk niet mee eens. In het Roemeens, dat ik tot nu spreek, kon ik duidelijk maken dat het de kleine sticker werd of niets. En dan kiezen ze uiteindelijk toch liever eieren voor hun geld. Ach ja, het blijven kinderen en daarin verschillen ze niets met de kinderen uit Nederland of waar dan ook. Ik ben nu voorlopig verantwoordelijk voor de activiteiten na het verhaal. Ik probeer daar zoveel

mogelijk diversiteit in aan te brengen. Dat kan zijn een spel, een kleurplaat of werkje. Het lastige van een werkje is soms wel dat er bepaalde materialen niet zijn en ook daar moet ik dan flexibel en creatief in zijn. In de vorige nieuwsbrief heb ik aangegeven dat we zouden gaan kijken hoe we meer structuur kunnen aanbrengen in het kinderprogramma's. Inmiddels is er besloten dat de jongste groep zich dit jaar richt op het oude testament, wij (de middelste groep) richten ons op het nieuwe testament. In de

oudste groep komt alles nog een keer terug en wordt het meer praktisch gemaakt.

Dans

In het meidenkamp van afgelopen zomer heb ik de meiden een dans aangeleerd. Ze waren erg enthousiast en wilden het graag laten zien in de maandelijkse kerkdienst die we hebben in het programmahuis. Toen ik de meiden opnieuw ontmoette in het meidenprogramma verbaasde het me dat ze nog zoveel van het dansje afwisten, aangezien het toch alweer twee maanden geleden was. We gingen snel aan de slag. De dans moest steeds weer opnieuw, want ze wilden hem goed in hun hoofd hebben zitten. Zelfs toen het programma afgelopen was gingen ze, op weg naar huis, verder. Want ja, hoe zat dat ene pasje nu ook alweer in elkaar. De dag zelf waren ze behoorlijk zenuwachtig, maar ze hebben het fantastisch gedaan. De reacties achteraf waren voor de meiden de moeite waard. Het dansen met de meiden zal voor mij meer projectmatig worden dan dat het een programma op zich wordt. Wanneer er iets speciaals is, met bijv. feestdagen, zou dit één van de mogelijkheden kunnen zijn.

Kinderkoor

Een van de programma's binnen het kinderwerk is het kinderkoor. Dit wordt geleid door Rozi. Zij heeft dit vorig jaar opgezet en heeft met hen tijdens de kerst opgetreden in het ziekenhuis. Geweldig om te zien met hoeveel overgave zij dit doet en op de kinderen weet over te brengen. Rozi heeft mij gevraagd om haar te helpen met het kinderkoor. Toen ze mij vroeg was ik meteen enthousiast. Ik zal mij gaan bezig houden met de bewegingen en gebaren tijdens het zingen, zodat Rozi zich kan gaan richten op de zang.

In dit werk moet je flexibel zijn. Zo gebeurde tijdens de 'Big Church' dat het kinderkoor ging zingen. De

kinderen waren afgeleid, Rozi stond achter hen met Attila te zingen. Ze misten iemand die hen leiding gaf, dus daar zat ik dan voor het kinderkoor. Zonder te oefenen, ging het best goed. Ook voor de komende kerst zijn er plannen om te gaan zingen in het ziekenhuis.

Hoe het gaat tot nu toe

Zoals u kunt lezen zijn er genoeg projecten te doen. De motivatie om door te gaan is er elke dag opnieuw. Gods werk mag ik zien in het kinderprogramma en de levens van de kinderen.

Obama is Jozef niet

De hele wereld is in de greep van Obama en van de kredietcrisis. Pas lasen we na het eten uit de Bijbel over Jozef en de 7 magere jaren en hoe Jozef daarmee omging: (*Genesis 47:20*)

"Zo kocht Jozef voor de farao al de grond in Egypte, want de Egyptenaren verkochten allemaal hun akker, omdat de hongersnood voor hen heel zwaar was geworden; zo werd het land het eigendom van de farao."

De hele wereld denkt dat met Obama een oplossing voor de crisis komt. In Nederland is Wouter Bos de aangewezen man. Hij is druk bezig om zo'n beetje alle banken met onze spaarcentjes op te kopen. Jozef ging nog een stapje verder en kocht het hele land op en redde zo het hele volk. Obama en Bos zijn Jozef niet. Maar de God van Jozef leeft nog steeds!

Tot slot

De donkere en koude wintermaanden komen eraan. Maar er zijn lichtpuntjes. Zo hoopt 14 november een Coming Home! groep uit Nederland hierheen te komen. Ook rond de kerst verwachten we bezoek van familieleden. Verder gaat het werk door en mogen we ons iedere dag verblijden in Hem.

✂ Sponsorstrookje. ✂

U kunt ons vooral structureel steunen door voor ons te bidden!

Ja, ik wil jullie ook eenmalige/maandelijks steunen met een bedrag van €

Naam:.....

Ja, ik wil op de hoogte gehouden worden van jullie werkzaamheden in Roemenië

Email:.....

Stuur dit strookje naar ons correspondentieadres: Hofje van Gratie 18, 2926RD, Krimpen aan den

IJssel of e-mail uw antwoord en gegevens naar sponsoring@daan-debora.nl

**Uw eenmalige / maandelijkse giften kunt u overmaken naar 1345.78.163
t.n.v. Stichting Coming Home! o.v.v. 'Daan en Debora in Roemenië'**